

χιονᾶτος Λεξ. Δημητρ. || Αἰνιγμ. Ἀνοιγοκλείνει ὁ μαλλιαρὸς καὶ βγαίνει ὁ ἀσπροχιονᾶτος (τὸ τουλούμι μὲ τὸ τυρὶ) Κύπρ.

Ἄσμ.

Ἄμ' ἄλλαξε τὰ ροῦχα σου καὶ βάλ' ἀσπροχιονᾶτα Χίος.

ἀσπροχιονίζω ἀμάρτ. ἀσπροσονίζω Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀσπρόχιονος.

Πλύνων τι καθιστῶ αὐτὸ λευκὸν ὡς ἡ χιών.

ἀσπροχιονιστὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀσπροσονιστὸς Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀσπροχιονίζω.

Ὁ διὰ πλύσεως γενόμενος λευκὸς ὡς ἡ χιών.

ἀσπρόχιονος ἐπίθ. Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ οὐσ. χιόνι.

Λευκὸς ὡς ἡ χιών: Ἄσμ.

Μηλορροῦσα λυερὴ καὶ ἀσπρόχιονη κορτέο-σα (μηλορροῦσα=μηλορροδοῦσα, ροδοκόκκινη).

ἀσπροχιώτης ὁ, ἀμάρτ. ἀσπουνοχιώτ'ς Σαμοθρ. Οὐδ. ἀσπροχιώτικο Νάξ. (Κορων. Μέλαν. Σκαδ. Φιλότ.)

— Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. ἀσπροχιώτ'κο Μύκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. Χιώτης.

Εἶδος λευκῆς σταφυλῆς. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀσπροῦδα.

ἀσπρόχοιρος ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀσπρόδοιρος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ οὐσ. χοῖρος.

Χοῖρος μὲ λευκάζον τρίχωμα.

ἀσπρόχολος ἐπίθ. Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ οὐσ. χολή.

Ὁ ἔχων οἶονεῖ λευκὴν χολήν, ὁ ἄκακος καὶ μὴ ὀργιζόμενος. Ἀντίθ. πικρόχολος.

ἀσπρόχορτο τό, Ἡπ. Πελοπ. (Κορινθ. Μεσσ.) Σίκιν. — ΠΓεννάδ. 155 — Λεξ. Βλαστ. 459 Δημητρ. ἀσπρόχορτου Θεσσ. (Καρδίτσα.) ἀσπροχόρτι Κέως Κύθν. Πελοπ. (Γορτυν.) ἀσπρόχορτους ὁ, Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ οὐσ. χόρτο.

Τὸ φυτὸν ἀνδροπώγων ὁ λάσιος (andropogon pubescens ἢ hirtum) τοῦ γένους ἀνδροπώγωνος (andropogon) τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (gramineae). Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἡπ. Κέως Πελοπ. (Γορτυν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) [**]

ἀσπροχρούσαφο τό, ἀμάρτ. ἀσπροχρούσαφον Κάρπ. ἀσπροχρούσαφο Κάρπ. Τήλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ οὐσ. χρυσάφι.

Σύρμα ἀργυροῦν ἢ ἀπὸ λευκὸν μέταλλον χρησιμοποιοῦμενον διὰ κεντήματα καὶ ὑφάσματα ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Σύρμα μετὰ ξιν ἥβαλα, σύρμα μαργαριτάρι

καὶ σύρμα τ' ἀσπροχρούσαφον ἤμπλεξα τὸ ἁτάνι

(ἁτάνι=γαῖτάνι) Κάρπ.

Καὶ κλῶνο τ' ἀσπροχρούσαφο κ' ὕφαινα τὸ μαντήλι αὐτόθ.

ἀσπροχρυσῇ ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ οὐσ. χρυσῇ, δι' ὃ ἰδ. χρυσός.

Ἀσθενεῖα τις καθ' ἣν ὁ πάσχων ἔχει διαλείποντας πυρετούς.

ἀσπρόχρυσος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀσπρόχρυσες Σκῦρ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄσπρος καὶ χρυσός. Διὰ τὴν κατάλ. -εσ ἀντί -ος πβ. ΒΦάβην Τεσσαρακονταετ. ΚΚόντου (1909) 244.

Λευκὸς καὶ χρυσοῦς: Καπ'χᾶς μ' ἀσπρόχρυσας ποῦδερρο (ποδόγυρο).

ἀσπρόχωμα τό, κοιν. ἀσπρόχουμα βόρ. ιδιῶμ. καὶ Πελοπ. (Καλάβρυτ.) ἀσπρόχουμα Μακεδ. (Χαλκιδ. κ.ά.) ἀσπρόχ'μα Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ οὐσ. χῶμα.

1) Ἀσπρογῆ, ὁ ἰδ., κοιν. β) Εἶδος ἀργίλλου χρησιμοποιοῦμένης πρὸς καθαρισμὸν τοῦ γλεύκους Σκῦρ. 2) Ἡ Κιμωλία γῆ Μακεδ. (Κοζ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἀττικ. Θεσσ. Πελοπ. (Ἀρκαδ. Γορτυν. Καλάμ. Μάν.)

ἀσπροχωματίζω ἀμάρτ. ἀσπρουχωματίζον Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσπρόχωμα.

Χρίω μὲ ἀσπρόχωμα.

ἀσπρόψαρο τό, Ἄνδρ. Θράκ. (Σαμακόβ. Σαρεκκλ.) — Λεξ. Πόππλετ. Γαζ. (λ. λευκίσκος) Μ'Εγκυκλ. Βλαστ. 436 Πρω. Δημητρ. ἀσπρόψαρον Α.Ρουμेल. (Φιλιπούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ οὐσ. ψάρι.

1) Ὁ ἰχθύς λάβραξ ὁ λύκος (labrax lupus) τοῦ γένους τῶν περκιδῶν (percidae) τῆς τάξεως τῶν ἀκανθοπτερυγίων (acanthopterygii) χρώματος φαιοῦ Θράκ. (Σαρεκκλ.)

2) Ὁ ἀργυρόχρους ἰχθύς λευκίσκος (leuciscus) τῆς τάξεως τῶν κυπρινιδῶν (cyprinidae) Λεξ. Γαζ. Πόππλετ.

3) Πληθ., λευκοὶ ἐν γένει ἰχθύες, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς σκοτεινοῦ χρώματος Ἄνδρ. Α.Ρουμेल. (Φιλιπούπ.) Θράκ. (Σαμακόβ.) — Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Βλαστ. 436 Πρω. Δημητρ. Ἀντίθ. μαυρόψαρο. 4) Μεταφ. ὁ πολὺ λευκὸς Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) [**]

***ἀσπρόψης** ἐπίθ. ἀσπρόψιους Ἰμβρ. Οὐδ. ἀσπρόψι Κύπρ. ἀσπρόψ' Λέσβ. (Ἐρεσσ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ οὐσ. ὄψι.

1) Ὁ ἔχων ἄσπρην ὄψιν, ἐπὶ προβάτου Κύπρ. Λέσβ. (Ἐρεσσ. κ.ά.) 2) Ὁ ἔχων λευκὰ στίγματα εἰς τὴν ὄψιν, ἐπὶ προβάτου Ἰμβρ.: Ἀσπρόψια προβατῖνα. Ἀσπρόψιου κριάρ'.

ἀσπροψοκερατούνα ἐπίθ. θηλ. ἀμάρτ. ἀσπροψοκερατούνα Κύπρ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. *ἀσπρόψης καὶ κερατούνα.

Ἡ ἔχουσα πρόσωπον λευκὸν καὶ φέρουσα κέρατα, ἐπὶ προβατῖνας.

ἀσπρωννυχιάζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ οὐσ. νύχι.

Λευκαίνονται οἱ ὄνυχές μου ἐκ νόσου, ἐπὶ βοῶν, καὶ ἵππων: Ποροσφοδνυλιάζου δὲ βούδια καὶ ἀσπρωννυχιάζου, ὅδεν ἔχ' ἀνδροῖες.

ἀσπρώνυχος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ οὐσ. νύχι.

Ὁ ἔχων λευκοὺς ὄνυχας. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀσπρωννυχης καὶ ὡς ἐπών. Κύθηρ.

ἀσπρωτὸς ἐπίθ. Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τῆς καταλ. -ωτός.

Ὑπόλευκος ἐνθ' ἄν.: Αἰῖδ' ἀσπρωτὸν Τραπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀσπρουλλιάρικος 1.

ἄσπρωχος ἐπίθ. σύννηθ. ἀσπρουχτους βόρ. ιδιῶμ. ἀσδρουχτους Μακεδ.

Ἐκ τοῦ στερεθ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σπρωχτός <σπρώχω.

1) Ὁ μὴ ὠθηθεὶς σύννηθ.: Δέμπορεῖ κανεῖς νὰ μείνῃ ἄσπρωχος μέσα σὲ τόσο κόσμο. Συνών. ἀσκούνητος 1. β) Μεταφ. ὁ μὴ προωθηθεὶς, ὁ μὴ προαχθεὶς, ἐπὶ ἐργασίας, ζητήματος κττ. σύννηθ.: Ἀσπρωχτη δουλειὰ -ὑπόθεσι κττ. 2)

Ὁ μὴ παρακινήθεις, ὁ μὴ προτραπείς πρὸς τι *Λεξ. Δημητρ.*: *Ἀσπρωχτος* τό *ἴκανε*. 3) *Θηλ.*, ἡ μὴ βινηθεῖσα *Λεξ. Δημητρ.*

άσσικούμενε Τσακων.

Ἀγνώστου ἐτύμου. Πβ. ΜΔέφνερ *Λεξ.*

Διάζομαι, προσδένω τοὺς στήμονας εἰς τὸ ἄνω ἀντίον τοῦ ὀρθίου ὑφαντικοῦ ἱστοῦ.

άσσόδυο τό, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄσσο* καὶ τοῦ ἀριθμητικοῦ *δύο*.

Ὁ ἄσσο καὶ τὸ δύο τῶν κύβων ὅταν πίπτουν ὁμοῦ: *Φρ.* *Τὰ φέρνω ἄσσόδυο* (μεταφ. ἀποτυχάνω).

ἄσσο ὁ, κοιν. καὶ Πόντ. *ἄσσους* βόρ. ιδιῶμ.

Τὸ μεσν. οὐσ. *ἄσσο*, ὃ ἐκ τοῦ Ἰταλ. *asso* < Λατίν. *as*.

1) Τὸ πρῶτον χαρτί ἐκάστης ἐκ τῶν τεσσάρων σειρῶν τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὴν δεσμίδα τῶν παιγνιοχάρτων τὸ φέρον ἐν μόνον ἑγχρωμον σῆμα ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ἀριθμὸν 1 κοιν. καὶ Πόντ.: *Ἀσσο* *κούππα* - *καρρὸ* - *σπαθὶ* - *μπασιτουνι*. *Βάζω* - *ρίχνω* τὸν *ἄσσο* κοιν. *Ἀπαιχτος* *ἄσσο* *Λεξ.* *Πρω.* || *Φρ.* *Εἶναι* ὅς τὸν *ἄσσο* (ἀντιλαμβάνεται ἀμέσως). *Ἐμεινε* ὅς τὸν *ἄσσο* (ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ). *Τὰ* *ἴπαιξε* - *τά* *ἴβαλε* ὅλα ὅς τὸν *ἄσσο* (διεκινδύνευσε ἀφρόνως τὰ πάντα) πολλαχ. *Κρατεῖ* ἢ *ἔχει* τὸν *ἄσσο* (ἔχει τὴν δύναμιν εἰς χεῖρας του) *Κρήτ.* *Τὸν ἔχει* τὸν *ἄσσο* (ἔχει χρήματα) *Χίος* *Ἐκαμε* τὸν *ἄσσο* (ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του) *Ἡπ.* *Κρήτ.* *Τὸν ἔκαμε* τὸν *ἄσσο* (ἐπλούτησε) *Χίος* *Νὰ κάμης* τὸν *ἄσσο* σου (κάμε ὅ,τι ἤμπορεῖς) *Κρήτ.* *Ἐχω* τὸν *ἄσσο* μ' (ἔχω τὸν σκοπόν μου) *Ἡπ.* *Τὰ* *ἴφερε* ὅς τὸν *ἄσσο* (ἦλθεν εἰς λίαν δυσχερῆ θέσιν) *Μύκ.* *Ἐβκαλέν με ἄσσον καὶ τριαντάνα* (μοῦ ἔφερε πολλὰς δυσκολίας) *Κύπρ.* *Κάνει* τοὺς *ἄσσους* (ταχυδακτυλουργία διὰ παιγνιοχάρτων καθ' ἣν οἱ τέσσαρες ἄσσοι ἀναμειγνυόμενοι μὲ τὰ ἄλλα παιγνιοχάρτα εὐρίσκονται πάλιν ὅλοι μαζί. Ἡ *φρ.* καὶ ἐπὶ τοῦ χρηματιζομένου δι' ἀπάτης) *Ζάκ.* *Πελοπν.* (Δημητσάν.) *Μοῦ κάνει* ἢ *μοῦ κλεῖ* τὸν *ἄσσο* (μοῦ κάνει νεῦμα. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ χαρτοπαίγνιον ὁ ἔχων τὸν ἄσσον γνωστοποιεῖ τοῦτο διὰ νεύματος πρὸς τὸν ἀπέναντι αὐτοῦ σύντροφον τοῦ παιγνίου διὰ νὰ παίξῃ ἀναλόγως) *Κρήτ.* *Τοῦ πάτησε* τὸν *ἄσσο* (τῆς ἔκαμε νεῦμα ἐρωτικόν) *Κρήτ.* *Ἐμεινε ἄσσο* (ἐγκατελείφθη μόνος) *Λεξ. Δημητρ.* β) *Μεταφ.* ὁ προέχων μεταξὺ πάντων τῶν ὁμοτέχνων του σύνηθ.: *Ὁ δεῖνα εἶναι ὁ ἄσσο* τῶν ἀεροπόρων. *Ἀσσο* σιὸ δρόμο τῶν ἑκατὸ μέτρων. *Ἀσσο* ὅς τὰ χαρτιά - ὅς τὸ *τάβλι* - ὅς τὸ ποδόσφαιρο - ὅς τὸ κολύμπι κττ. 2) *Συνεκδ.* τὸ χαρτοπαίγνιον πολλαχ.: *Ὁ δεῖνα ἔφαγε τὴν περιουσίαν του* ὅς τὸν *ἄσσο* πολλαχ. || *Γνωμ.*

Ὁποῖος ἀγαπᾷ τὸν ἄσσο | *πάει* ὅς τὸ σπῖτι χωρὶς *ῥάσο*

Λεξ. Δημητρ. 3) Ἡ μονὰς τῶν κύβων καὶ τοῦ *ντόμινο* σύνηθ.: *Φρ.* *Ἐρριξε ἄσσο δύο* (ἀπέτυχε) *Κρήτ.* Ἡ *σημ.* καὶ παρὰ *Σαχλίκ.* *Γραφαὶ* καὶ *στίχοι* στ. 188 (ἐκδ. *Wagner* σ. 70) «ἐπτά *ἴθελ* καὶ δώδεκα κ' ἦλθέν μου *τέρνα* κι *ἄσσο*».

4) *Νόμισμά* τι *Σάμ.*

Ἡ *λ.* καὶ ὡς *τοπων* *Κάρπ.* *Κεφαλλ.*

άσσότριο τό, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄσσο* καὶ *τρίο*.

Ὁ ἄσσο καὶ τὸ τρία τῶν κύβων ὅταν πίπτουν ὁμοῦ: *Ἐφερα ἄσσότριο* *Ἀθῆν.*

άσσούδι τό, ἀμάρτ. *άσσούδ'* Πόντ. (Σάντ.)

Ὑποκορ. τοῦ *ἄσσο*.

Ἀσσο 1, ὁ ἴδ.

άστα ἡ, Ἰόνιοι *Νῆσ.* (Κεφαλλ. κ.ά.) *Κύπρ.* *Μεγίστ.* *Πελοπν.* (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *asta*, ὃ ἐκ τοῦ Λατίν. *hasta* = δόρυ.

1) Ὁ κοντὸς σημαίας *Κύπρ.*: *Οἱ στρατιῶτες κρατοῦσαν τοῖς ἄστες* || *Ἄσμ.*

Καλῶς τὴν ἄσταν τῶν ἀστῶν, τὴν βέρκαν τοῦ κλημάτου.

2) Τὸ μακρὸ ξύλον διὰ τοῦ ὁποίου κρατεῖται ἡ ἀπόχη *Πελοπν.* (Λακων. Μάν.) 3) Τὸ ὀριζόντιον ἔλασμα τοῦ ζυγοῦ ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαρτῶνται οἱ δίσκοι *Μεγίστ.* 4) *Ξύλον* κυρτὸν ἐφαρμοζόμενον εἰς τὴν πρῶραν τῶν πλοίων Ἰόνιοι *Νῆσ.* 5) Ἀπόλυτος πλειστηριασμός (ἡ σημασία ἐκ τοῦ ὅτι εἰς παλαιότερους χρόνους ἐστήνετο *ἄστα*, ἦτοι δόρυ, ἐκεῖ ὅπου ἔμελλον νὰ ἐκποιηθοῦν διὰ πλειστηριασμοῦ λάφυρα) *Κεφαλλ.* β) *Δικαίωμα* ἀπολύτου πλειστηριασμοῦ *Κεφαλλ.*: *Ἐχει ἄστα ἀπάνον* ὅς αὐτὰ τὰ *χτήματα*.

άστακόδιχτο τό, ἀμάρτ. *άστακόδιχτου* *Λέσβ.*

Ἐκ τῶν οὐσ. *άστακός* καὶ *δίχτυ*.

Εἶδος δικτύου χρησιμεύοντος πρὸς ἄγρην ἀστακῶν. *Συνών.* *άστακόθηρο*. Πβ. *άστακολόγος*.

άστακόθηρο τό, ἀμάρτ. *ἴστακόθηρο* *Θράκ.* (Σηλυβρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άστακός* καὶ *θήρα*.

Ἀστακόδιχτο, ὁ ἴδ.

άστακολόγος ὁ, *Χίος*.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άστακός* καὶ τῆς καταλ. - *λόγος*.

Μηχάνημα διὰ τοῦ ὁποίου ἀλιεύονται οἱ ἀστακοί. Πβ. *άστακόδιχτο*, *άστακόθηρο*.

άστακολογῶ *Χίος*.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άστακός* καὶ τῆς καταλ. - *λογῶ*.

Ἀλιεύω ἀστακοὺς.

άστακοσυρὰ ἡ, *Θήρ.* — *Αἰ* *Παπαδιαμ.* *Πρωτοχρ.* *διηγ.* 58 *ΠΝιρβάν.* *Συναξάρ.* 5 — *Λεξ. Δημητρ.*

Ἐκ τῶν οὐσ. *άστακός* καὶ *οὐρά*.

Ἡ οὐρά τοῦ ἀστακοῦ ἐνθ' ἄν.: *Εἶχε μαγευμένην πλάφι* μὲ *άστακοσυρὰς* *ΠΝιρβάν.* ἐνθ' ἄν.

άστακός ὁ, κοιν. *άστάκος* *Χίος* (Αὐγών. *Λιθ.*) *ἴστακός* *Ἡπ.* *Λυκ.* (Λιβύσσ.) *Πελοπν.* (Μάν.) *Προπ.* (Κύζ. *Πάνορμ.*) *άσταχός* *Ζάκ.* *Κεφαλλ.* *Κρήτ.* *Λῆμν.* *άσταχίος* *Κύθηρ.* *άστιμακός* *Σύμ.* *ἡστιμακός* *Σύμ.* *νηστιμακός* *Ἰκαρ.* *Σύμ.*

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *άστακός*. Τὸ *ἴστακός* καὶ μεσν. Τὸ *άσταχός*, ὅπερ κατ' ἐπίδρ. τοῦ *άστάχυ*, καὶ παρὰ *Πορτ.* Τὸ *νηστιμακός* κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ *νηστεία*, διότι θεωρεῖται ὡς νηστήσιμον φαγητόν.

Θαλάσσιον μαλακόστρακον τῆς οἰκογενείας τῶν ἀστακιδῶν κοιν.: *Εἶναι κόκκινος ἢ κοκκίνησεν* σὰν *άστακός* ἢ σὰν τὸν *άστακὸ* || *Φρ.* *Εἶναι ἀρματωμένος - φορτωμένος* σὰν *άστακός* κοιν. || *Παροιμ.* *Ὁ άστακός δώδεκα χρόνους ἀρματώνεται* γιὰ νὰ βγῇ ὅς τὸν πόλεμο (*Ἀνατολ.* *Ἐπιθεώρ.* 1, 558).

άστακουδάκι τό, *Θήρ.* (Οἶα) *άστακουδάϊν* *Χίος* (Καρδάμ.) *ἴστακουδάκι* *Ἡπ.* κ.ά. — *Λεξ. Περιδ.* *Βυζ.*

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *άστακός* διὰ τῆς καταλ. - *οὐδί*.

1) *Μικρὸς* ἀστακός ἐνθ' ἄν. 2) *Γαρίς* τῆς θαλάσσης *Ἡπ.*

άσταλαμάτητος ἐπίθ. *ΚΧατζοπ.* *Ἀννιῶ* 61 *άσταλαμάτιγος* *Πελοπν.* (Μάν.) — *ΚΠασαγιάνν.* *Μοσχ.* 84.

Ἐκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπίθ. **σταλαματητός* < *σταλαματῶ*.

Ὁ διαρκῶς ρέων, ἀκατάπαυστος: *Βροχὴ άσταλαμάτητη* *ΚΧατζοπ.* ἐνθ' ἄν. *Βροχὴς άσταλαμάτιγες, νεροποντὲς ἀκράτητες καὶ βαρυχειμωνιᾶς* *ΚΠασαγιάνν.* ἐνθ' ἄν. *Αἶμα ἀκράτο* κί *άσταλαμάτιγο* *Μάν.*

